

Роль фразеологічних одиниць у художніх і наукових текстах Агатангела Кримського

У статті йдеться про взаємозв'язок національно-мовної картини світу із мовною картиною світу індивіда, що виявляється, зокрема, у використанні А. Кримським в авторській та перекладній поезії, прозових творах і наукових текстах фразеологічних одиниць.

Ключові слова: мовна картина світу, індивід, фразеологічні одиниці, художній твір, науковий текст.

Постановка наукової проблеми та її значення. Національно-мовна картина світу реалізується в індивідуальних мовних картинах світу, які, у свою чергу, поповнюють і збагачують загальнонаціональну мовну картину світу. Індивідуальне – це не лише створення нового, нетипового для мовної картини світу тієї чи іншої нації, а й особливості використання загальнонаціонального мовного словника, усталених образів, синтаксичних конструкцій тощо.

Аналіз досліджень цієї проблеми. В українській лінгвістичній науці творчості А. Кримського, зокрема питанню авторських особливостей тексто- й образотворення, присвячено чимало праць. Це статті С. Богдан («Авторський коментар у мовознавчих працях А. Кримського (у порівнянні із текстами наукового стилю сучасної української мови)» [1], «Особливості автокоментуючих засобів у мовознавчих працях А. Ю. Кримського» [2]), З. Пахолок («Проблема повторів у лінгвістичних працях А. Ю. Кримського» [14]), В. Чемеса («Флористична компонента у системі художніх образів А. Ю. Кримського (спроба мікротипології)» [19]), Н. Данилюк («Народнопісенні засоби в “екзотичних” поезіях А. Кримського» [4]) та ін.

Літературознавчий напрям вивчення творчості А. Кримського представлений дисертаційними роботами Т. Маленької («Поезія Гафіза в дослідженнях та перекладах А. Кримського (до проблеми рецепції українською літературою кінця XIX – початку XX ст.)» [12]), Н. Поляруш («Художественное творчество А. Крымского в контексте развития украинской литературы нач. XX века» [15]); окремими статтями Б. Криси («Дослідник і перекладач Гафіза» [11]), П. Колесника («Роман А. Кримського “Андрій Лаговський”» [7]), тощо.

Мета статті – показати вплив національно-мовної картини світу на світосприйняття індивіда, спосіб його мислення та виклад думки і відображення в усій творчості, зокрема в художній (оригінальній і перекладній поезії та прозі), та наукових працях.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Досвід матеріального та духовного життя певного народу, його індивідуальний характер є джерелом формування стереотипних уявлень про світ і реакції на ту чи іншу ситуацію. Едуард Сепір зазначав, що «реальний світ значною мірою підсвідомо вибудовується на основі мовних норм певної групи... Ми бачимо, чуємо і сприймаємо так чи інакше ті чи інші явища головним чином завдяки тому, що мовні норми нашого суспільства зумовлюють певну форму висловлювання» [6, с. 255]. Тобто, поведінка людини (зокрема, мовна) ґрунтується на досвіді поколінь, певних стереотипах (критеріях, нормах, стандартах, еталонах). Вербально вони виявляються у мові (так званий «нейролінгвістичний код» [13, с. 39]), формуючи мовну картину світу певного соціуму і знаходячи реальне відображення у мовній картині світу індивіда.

Специфіка національного мислення та світосприйняття (або ж ментальність) українців виявляється насамперед у їх здатності споглядати на себе збоку, крізь призму окремих реалій і явищ природи, тварин і міфічних істот [3; 16], порівнювати себе з ними, проводити певні аналогії, що засвідчує пізнання світу людиною «як великої єдності «духу» [20, с. 23]. Фольклорні символи, порівняння, фразеологічні одиниці як результат відзеркалення зовнішнього світу у внутрішньолюдському [5, с. 58] складають основу національно-мовної картини світу і водночас є неодмінними компонентами поетичної мови, підкреслюючи цим глибинний зв'язок письменника з духовними надбаннями нації, які закладені у ньому генетично.

Пізнаючи довкілля, суб'єкт сприймає його не тільки розумом, але й чуттєво, емоційно. Поєднання його власного досвіду і продуктів процесу споглядання з усталеною картиною світу створює індивідуальну картину світу, що виявляється, зокрема, в мовній картині світу індивіда.

Одним із засобів вираження емоцій, авторської позиції й оцінки зображуваного, а також формування думки читача, особливостей сприйняття ним тексту (в тому числі і на підсвідомому рівні) є національно орієнтовані **фразеологічні одиниці** [19]. Вони допомагають не лише відтворити внутрішній стан ліричного героя, але й наблизити читача до автора, спрощують процес декодування тексту реципієнтом. А. Кримський використовує їх не лише в оригінальній (авторській) поезії (як-от: *сперло духа...* [8, с. 37]; *буду раб до гробу!* [8, с. 38]; *бодай ти запався!* [8, с. 44]; *як стій* [8, с. 127, 136]); а й у перекладній ліриці, яка відображає не лише мовну картину світу письменника, але і його перекладацьку майстерність. Наприклад: *Ніби віск, у мене тануть / Тіло, серце і душа* [8, с. 51]; *гарна, хоч малою картину* [8, с. 185], *мов на місці прикипів* [8, с. 193]; *на власні вуха... вчув* [8, с. 304]; *маю на оці* [8, с. 109] тощо.

Окремі фольклоризми, залежно від вимог контексту, набули трансформованого вигляду, залишаючись семантично незмінними і засвідчуючи індивідуально-авторську свободу творчості А. Кримського. Порівняймо: *Я сивий – наче молоко* [8, с. 145] – *білий як молоко* [усна нар. творчість]; *Наче вбогий старець простягав я руку* [8, с. 123] – *простягати руку за милостинею* [17, с. 712]; *всякий жне те саме, що насіяв* [8, с. 217], *Що сіяв кожен, те колись / Усе він і пожне* [8, с. 288] – *Що посієш, те й пожнеш* [укр. нар. приказка]; *ховай його боже* [8, с. 263] – *крий Боже* [17, с. 43]; *життя... в горлі рубом стало* [8, с. 265] – *стати кілком в горлі (клубком, лубом, кісткою, попереk горла)* [17, с. 860]; *Отаке курзу у верзу мені правив* [9, с. 355] – *теревені правити* [18, с. 687].

Чи не найбільшу кількість фразеологічних одиниць фіксуємо в прозових творах А. Кримського, як-от: *ні сіло ні впало* [9, с. 13]; *як на долоні* [9, с. 71]; *як у рот води набрали* [9, с. 140]; *одлягло од серця* [9, с. 271]; *ні пари з уст не пускав* [9, с. 303]; *памороки забивати* [8, с. 582]; *на руку ковінка* [8, с. 444]; *піду собі світ за очі* [8, с. 461] тощо.

Часто письменник вводить такі моделі в структуру метафоричного образу. Наприклад: *Земля, що вже давно од жару та безводдя порепалася, тепер уся була буцім розжарена і сама дихала вогнем* [8, с. 489–490]; *Якась зануда важким тягарем лягла йому на серце* [8, с. 435] (порівняймо: *лягти тягарем на душу* [17, с. 456]; ... *зранку була сіяла, мов зірка ясна, опівдні посмутніла, мов чорна нічка* [9, с. 597]; *теє «люблю тебе» бриніло в вухах, як небесна музика* [9, с. 129]; *нерви аж тріпотять, наче накручені і порушені струни* [9, с. 153] (порівняймо: *тремтить, як струна*) тощо.

Значну кількість фразеологізмів А. Кримський використав не в готовому, а трансформованому (інтерпретованому) вигляді, що, зрештою, не спотворює вислову, а надає йому індивідуального забарвлення, розкриваючи особливості авторського стилю письменника. Наприклад: *Тицьнув носа туди, куди його ніхто не просив!* [8, с. 429] (порівняймо: *не тицяй (пхай, встромляй) носа, куди не треба (в чужі справи)* [17, с. 156]); *...ізвідкілясь народивсь Трохим – там, де його не сіяно!* [8, с. 453] (порівняймо: *де не посій, там вродиться* [18, с. 680]); *напудився, мов сич на сову* [8, с. 501] (порівняймо: *надувся, мов сич* [18, с. 807]); *в лакеї пошити* [9, с. 30] (порівняймо: *пошити в дурні* [18, с. 685]); *тягне, мов дохлого турка за хвіст* [9, с. 42] (порівняймо: *тягти kota за хвоста* [18, с. 907]); *пропадають, наче мухи* [9, с. 46] (порівняймо: *пропасти, як руда миша* [17, с. 490]); *Хоч би й який вузький був наш світ, та все ж він не тільки, що в вікні* [9, с. 291] (порівняймо: *не стільки того світа, що в вікні*) тощо.

Цікаво, що А. Кримський вводить у контекст не лише національно орієнтовані прислів'я і приказки, але й запозичені з арабської мови («Бейрутські оповідання»), які влучніше передають національний колорит, особливості мислення народів Сходу. Наприклад: *Хто старший за тебе на день, той, мабуть, чи не на сто літ за тебе розумніший* [8, с. 538]; *Хто захоче дітей розсудити, тому просто треба повіститися!* [8, с. 541], *Коли до собаки діло маєш, то й собаку прихильно привітаєш: добридень, паночку!* [8, с. 547] та ін.

За лексико-семантичним наповненням фразеологізми у прозі А. Кримського можна об'єднати у кілька груп:

1) одиниці на позначення зовнішності людини, особливостей її поведінки і рис характеру, як-от: *Хлопчина, підліток, що од горика два вершка...* [8, с. 395]; *...така поворотниця, як ведмідь за горобцями* [8, с. 428]; *жне – як мокре горить* [8, с. 444] (порівняймо: *робить, як мокре горить*); *ласий на чужі ковбаси* [8, с. 429]; *і рідного батька з кашею з'їдять* [9, с. 211]; *метушиться, мов муха в ороні* [9, с. 15];

2) конструкції на відтворення емоційного стану й реакції на різноманітні подразники. Наприклад: *совість мучила* [8, с. 435]; *...уся голова ходором заходила* [8, с. 492]; *терпець увірвався* [8, с. 592]; *опинився мало не на сьомому небі* [9, с. 130–131]; *взяла злість* [9, с. 150]; *процідив крізь зуби* [9, с. 153];

3) моделі, які описують, характеризують певну ситуацію. Наприклад: *години просвітної не було* [9, с. 8]; *побрів... куди очі глядять* [9, с. 147]; *Про вовка помова...* [9, с. 67]; *мені три чисниці до смерті* [9, с. 79]; *покотом лежали* [9, с. 109]; *про людське око* [9, с. 159]; *ні пари з уст не пускав* [9, с. 303]; *як у рот води набрали* [9, с. 140]; *гризла голову своєму чоловікові* [8, с. 468]; *пропав ні за цапову душу* [8, с. 481]; *Не можна пером списати...* [8, с. 558];

4) фразеологізми книжного та біблійного походження, як-от: *блудного сина* [8, с. 509]; *Почало благословлятися вже на світ божий* [9, с. 495–496]; *Не судіте, да не судимі будете!* [9, с. 586];

5) прокльони: *Бодай... добра не було!* [9, с. 38]; *Щоб ти приймом пропала!* [8, с. 368]; *Тьху, тьху на твою голову! А бий тебе коцюба та ще й га!* [8, с. 485]; *У-у-у! Прасучі ви сини, щоб вас трясця задавила! Хай вас чорти ухоплять! Бодай ви виздыхали та виказилися! (...) А щоб вас каменем по пиці! Витолочили, собачники собарні, бруси отакі, мою квасолу, свинчуки погані! Шибеники клятовані! Бодай вас вивело на роздоріжжя, бодай ви видубились, бодай вам болячка на шию, бодай вам колька в живіт, бодай...* [8, с. 432–433] та ін.

Зрештою, негативну експресію містять у творах не лише прокльони, а й інші фразеологізми, структурними компонентами яких є лексеми зі зниженою, згрубілою емоційно-оцінною семантикою. Наприклад: *крутишся, як чортяка перед заупрєною* [8, с. 378]; *ні бельмеса не тямив* [8, с. 394]; *Плещете таке, що й купи не держиться* [8, с. 447]; *вищирив... зуби* [8, с. 485]; *сперло дух* [9, с. 150] тощо.

Якщо наявність фразеологізмів у художній творчості сприймається органічно, то для мови науки образність менш властива. Однак не можемо цього сказати про наукові праці А. Кримського – рецензії, мовознавчі та літературно-критичні статті. Вчений навіть у наукових текстах широко використовував фразеологічні одиниці, більшість із яких стилістично забарвлена й виконує супровідну, порівняльну, уточнювальну функцію. Емоційність, глибинну образність та оцінку суб'єктом мовлення певної інформації забезпечують сталі сполуки слів, які в стислій формі виражають образне сприйняття стану, дії, процесу, кількості та якості тощо.

З метою влучного відтворення індивідуально-авторської оцінки певного факту чи явища і зближення з адресатом А. Кримський іноді вживає фразеологічні зрощення розмовного типу, як-от: *ані на гич* [10, с. 131]; *ні сіло ні пало* [10, с. 174]; *як стій* [9, с. 319]; *забила тямку* [9, с. 308]; *про людське око* [9, с. 521].

Значно частіше вчений послуговується фразеологічними єдностями, що традиційно властиві текстам розмовно-побутового та художнього стилів. Наприклад: *згортати руки* [9, с. 314]; *вліз у шкуру* [9, с. 345]; *кинути... каменем* [9, с. 488]; *набив собі руку* [9, с. 520]; *сушити свою голову* [9, с. 540]; *слід за ним загув* [9, с. 540]; *шкуру деруть* [9, с. 564]; *підібають хвоста* [9, с. 595]; *аж вуха ріже* [10, с. 133] тощо.

Чимало сталих семантико-синтаксичних моделей, властивих науковим працям А. Кримського, належать до мовних кліше, які частково втратили експресивне й образне навантаження. Найчастіше вони виражені у формі фразеологічних сполучень, як-от: *покірно змовчати* [9, с. 309]; *твердо вірити* [9, с. 309]; *переступила границю* [9, с. 312]; *перед лицем смерті* [9, с. 312]; *глибоко зворушена* [9, с. 335]; *кидавсь у вічі факт* [9, с. 469]; *наука принесена в жертву політике* [9, с. 364] тощо.

Деякі з цих моделей здатні викликати у реципієнта незначну емоційну реакцію. Особливо це стосується сполук, які традиційно вживаються в розмовному мовленні. Наприклад: *розкрило... очі* [9, с. 626]; *близько до серця беручи* [9, с. 661]; *заткнути усім пельку* [9, с. 334] та ін. Такі фразеологізми допомагають автору чіткіше окреслити і висловити думку, здійснити бажаний вплив на адресата, викликати у нього відповідні почуття, необхідні для сприйняття того чи іншого матеріалу.

Особливу образність, отже, й глибокою емоційністю в наукових працях А. Кримського позначені фразеологічні вислови розмовно-побутового характеру. Наприклад: *Чоловікові своя сорочка стала ближча до тіла* [9, с. 317]; *Вашими б устами та мед пити* [9, с. 639].

Часто А. Кримський використовує народні приказки. Наприклад: *краси на тарілці не носи ти* [10, с. 393]; *чорт не такий справді страшний, як його малюють* [10, с. 453]. Часто вчений вплітає фразеологізми безпосередньо у контекст, як-от: *без нього, як кажуть, і вода не освятиться* [9, с. 484]; *нахил молодежжі до критикування старших способом Драгоманова здавався... ділом тієї жаби, що як кують коня, то й вона ногу наставляє* [9, с. 505]. Такий прийом використання фольклорних елементів увиразнює, пожвавлює текст, виражає емоційно-оцінне ставлення автора до певного явища.

Нерідко фразеологізми виступають у формі порівнянь, що наповнює наукові праці А. Кримського особливим художньо-образним колоритом. До таких моделей належать традиційні вислови

розмовно-побутового характеру, як-от: *замість цвірінькати, мов горобець на зорі, поет бере те-мою тріскучий, дзижчачий «патріотизм»...* [10, с. 8]; *вчитав... про смерть Драгоманова. Мов грім побив мене* [9, с. 675].

Варто зазначити, що в наукових текстах А. Кримського фіксуємо фразеологічні вислови, які зберігають образне забарвлення, однак уже втратили емоційну насиченість змісту й виконують переважно функцію оцінки. Наприклад: *по перших чотирьох діях наскрізь проходить гумористична струна* [9, с. 339]; *звати речі їхніми прямими, справжніми йменнями* [9, с. 642] тощо.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, в індивідуальній мовній картині світу А. Кримського виразно простежуються особливості національного мислення і світосприйняття українців, що знайшли вияв, зокрема, у використанні ним фразеологічних одиниць у текстах різних стилів і жанрів. Це зумовлено насамперед тим, що світогляд індивіда на свідомому та підсвідомому рівнях відображає характерні риси світогляду певного народу і відтворюється у мові. Черпаючи з духовних надбань, індивід збагачує свій світ і водночас примножує загальну національну картину світу. Створюється нерозривний цикл, у якому людина – його невід’ємна ланка.

У подальшому цікаво було б дослідити, наскільки вживаними є фразеологічні одиниці в листах А. Кримського до різних адресатів у діловому й інтимному спілкуванні.

Джерела та література

1. Богдан С. К. Авторський коментар у мовознавчих працях А. Кримського (у порівнянні із текстами наукового стилю сучасної української мови) / С. К. Богдан // *Минуле і сучасне Волині : тези доп. та повідомл. II Волин. іст.-краєзнав. конф. – Луцьк : [б. в.], 1988. – Ч. 2. – С. 167–169.*
2. Богдан С. К. Особливості автокоментуючих засобів у мовознавчих працях А. Ю. Кримського / С. К. Богдан // *Українське мовознавство. – 1991. – Вип. 18. – С. 89–95.*
3. Булашев Г. О. Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях: космологічні українські народні погляди та вірування / Г. О. Булашев. – К. : Довіра, 1992. – 415 с.
4. Данилюк Н. О. Народнописанні засоби в «екзотичних» поезіях А. Кримського / Н. О. Данилюк // *Минуле і сучасне Волині : тези доп. та повідомл. II Всеукр. іст.-краєзнав. конф. – Луцьк : [б. в.], 1988. – Ч. 2. – С. 163–165.*
5. Жайворонок В. В. Українська етнолінгвістика : деякі аспекти досліджень / В. В. Жайворонок // *Мовознавство. – 2001. – № 5. – С. 48–63.*
6. Звегинцев В. А. История языкознания XIX–XX веков в очерках и извлечениях / В. А. Звегинцев. – М. : Просвещение, 1964. – Ч. 1. – 466 с. ; Ч. 2. – 496 с.
7. Колесник П. Роман А. Кримського «Андрій Лаговський» / П. Колесник // *Рад. літературознавство. – 1971. – № 1. – С. 46–58.*
8. Кримський А. К. Твори : в 5 т. Т. 1. – К. : Наук. думка, 1972. – 632 с.
9. Кримський А. К. Твори : в 5 т. Т. 2. – К. : Наук. думка, 1972. – 718 с.
10. Кримський А. К. Твори : в 5 т. Т. 3. – К. : Наук. думка, 1973. – 512 с.
11. Крися Б. Дослідник і перекладач Гафіза / Б. Крися // *Жовтень. – 1971. – № 1. – С. 113–114.*
12. Маленька Т. Ф. Поезія Гафіза в дослідженнях та перекладах А. Кримського (до проблеми рецепції українською літературою кінця XIX – початку XV ст.) : дис. ... канд. філол. наук : 10.01.02 / Маленька Тетяна Федорівна ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 1993. – 188 с.
13. Непийвода Н. Ф. Науковий стиль як нейролінгвістичний код / Н. Ф. Непийвода // *Мовознавство. – 1997. – № 2–3. – С. 39–44.*
14. Пахолок З. О. Проблема повторів у лінгвістичних працях А. Ю. Кримського / З. О. Пахолок // *Минуле і сучасне Волині : тези доп. та повідомл. II Волин. іст.-краєзнав. конф. – Луцьк : [б. в.], 1988. – Ч. 2. – С. 169–171.*
15. Поляруш Н. С. Художественное творчество А. Крымского в контексте развития украинской литературы нач. XX века : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.01 / Поляруш Нина Степановна. – К., 1989. – 185 с.
16. Русанівський В. М. Єдиний мовно-образний простір української ментальності / В. М. Русанівський // *Мовознавство. – 1993. – № 6. – С. 3–12.*
17. Фразеологічний словник української мови : у 2 т. – К. : Наук. думка, 1993. – Кн. 1. – 528 с.
18. Фразеологічний словник української мови : у 2 т. – К. : Наук. думка, 1993. – Кн. 2. – 984 с.
19. Чемес В. Ф. Флористична компонента у системі художніх образів А. Ю. Кримського (спроба мікротипології) / В. Ф. Чемес // *Українське мовознавство. – 1992. – Вип. 19. – С. 48–52.*
20. Шевченко Л. Вербалізація української ментальності в просторі часу і культури: символіка живого одухотвореного світу / Л. Шевченко // *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика. – К. : ВПЦ «Київ. ун-т», 2002. – Вип. VI. – С. 9–26.*

Стельмах Богдана. Роль фразеологических единиц в художественных и научных текстах Агатангела Крымского. В статье говорится о взаимосвязи национально-языковой картины мира с языковой картиной мира индивида, которая проявляется, в частности, в использовании А. Крымским в авторских произведениях и переводной поэзии, прозе и научных текстах фразеологических единиц. Это обусловлено тем, что поведение человека, восприятие им окружающего мира основывается на опыте поколений – определенных стереотипах, которые вербально проявляются в языке каждого индивида. Используя традиционные и трансформированные фразеологические единицы, А. Крымский, таким образом, не только наполнил произведения художественно-образным колоритом, глубокой эмоциональностью, но и показал свою принадлежность к народу, его духовным истокам и, в то же время предоставил свое видение и восприятие тех или иных фактов, явлений, передал свою авторскую оценку изображаемому, свое душевное состояние.

Ключевые слова: языковая картина мира, индивид, фразеологические единицы, художественное произведение, научный текст.

Stelmakh Bohdana. The Role of Phraseological Units in Artistic and Scientific Texts of Agatangel Krymskiy. The article tells about relationship of the national language world with the language world of the individual, which is, in particular, the use of Agatangel Krymskiy author works and translations poetry, prose texts and scientific texts of phraseological units. This is due to the fact that human behavior, perception of the world around him is based on the experience of generations - some stereotypes that are verbally in the language of each individual. Having used an traditional and transformed phraseological units, A. Krimskiy, therefore, not only filled the works of figurative coloring, deep emotion, but also showed their affiliation with the people, their spiritual roots and at the same time, gave his vision and perception of certain facts, events, gave his assessment of the that depicts, his state of mind.

Key words: linguistic world picture, individual, phraseological units, artistic text, scientific text.

Стаття надійшла до редколегії
12.03.2013 р.

УДК 811.161.2

Лариса Тиха

Поетичний словник Михайла Григоріва

У статті здійснено спробу проаналізувати частотність уживання ключових слів у поетичних текстах Михайла Григоріва. Найбільш активно вживаними виявилися такі лексеми, які містять сему «природа»: вода, птахи, рослини, а також лексеми «слово», «вогонь». Образи, побудовані на основі вказаних концептів, мають риси традиційності, але притаманний поетові герметизм дав змогу зробити новаторський підхід до традиційних для української літератури образів.

Ключові слова: лексема, концепт, художній образ, мовотворчість, ідіостиль, поетичний символ, оказіоналізм.

Постановка наукової проблеми та її значення. Загальновідомо, що мовотворчість будь-якого письменника – це насамперед важливий об'єкт вивчення історії української літературної мови, формування її лексичної норми. Саме визначення домінантних груп лексики у творчості того чи того письменника дає можливість зробити висновок про його внесок у розвиток літературної мови, бо ж «Кожний загальномовний словник – це селекція та інтеграція, відбір такої лексики і таких текстів-ілюстрацій, які конструюють загальну споруду літературної мови» (Єрмоленко С. Я. «Не міряй ти безмірного безкраїм» / С. Я. Єрмоленко // Мовознавство. – 1991. – № 2. – С. 9).

Аналіз досліджень цієї проблеми. Сьогодні проблема функціонування лексики та її ролі у художніх текстах достатньо повно відображається у працях українських та зарубіжних вчених. Науковці по-різному підходять до визначення специфіки лексичного складу авторських текстів. Слово у художньому творі вчені досліджують під різними кутами: Г. М. Сюта (слова-образи в індивідуальному стилі автора), С. Я. Єрмоленко (мовно-естетичні знаки національної культури), Л. В. Кравець (лексичне наповнення метафоричних образів), Г. М. Вокальчук (авторські новотвори), Л. М. Мялковська (лексика письменника в загальномовному словнику) тощо.

© Тиха Л., 2013